

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Ne trebuie caractere.

Fioroasa crimă a celor trei studenți dela București, actele de furtișaguri, lipsa de caracter, de necinste și a fricei de Dumnezeu, la o parte din generația ce se ridică în ochii noștri, a scos la suprafață iarăși educația morală a tineretului nostru.

Biserica ortodoxă consideră ca scop al întregului învățământ, formarea de caractere morale și ca atare, cere ca învățământul să fie astfel întocmit, încât să servească acestui scop. Învățământul religios este chemat să dea cel mai mare sprijin la formarea caracterelor. Biserica noastră cere sprijinul statului, al corpului didactic, precum și al societății, s'o ajute ca să implănteze învățământul religios cât mai profund în inima școlarilor, făcând din el un patrimoniu scump, alături cu alte cunoștințe necesare în viață.

Alături de învățământul religios, Biserica și școala trebuie să aibă mai mare grijă de educația morală a tinerimei. Instrucția și educația religioasă-morală, vor produce efecte minunate, cari vor aduce servicii reale poporului nostru pe toate terenele vieții. Luați ca exemplu Anglia. Acolo biserica este sufletul națiunii, iar preoții, învățăceii lui Hristos, cari îndulcesc toate mizeriile.

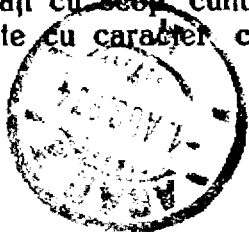
Cine nu cunoaște seriozitatea, răbdarea și forța de rezistență a englezilor. Oameni de caracter, iubitori de țară până la sacrificiu, înțeleg mai bine decât ori care alt popor, principiile mântuitoare ale religiunii creștine, aplicându-le la viața și năcazurile zilnice. Englezii, ieșiți dintr'un mediu religios, ascultă și urmează cuvântul Bisericii. De aici mulțimea de societăți cu scop cultural, educativ, umanitar, toate cu caracter creștinesc, menite să

împlinească multe nevoi, colaborând alături cu statul, pentru fericirea supușilor lui.

La noi educația morală este numai o paliativă, punându-se în vremea din urmă un mai mare greumânt pe instrucția religioasă. Negreșit că, fără educație morală, nu putem să culegem decât roade triste și amare. De aici reiese că lipsiții de o bază morală solidă și de o adevărată concepție despre lume și rolul ei mai înalt, tinerii noștri, intră în societate, unde întâmpină acelaș mediu rău și fără religie. Societatea noastră, durere, nu contribuie aproape cu nimic, la cultivarea și întărirea moralității în popor. Urmare tristă a modului insuficient în care se face educația religioasă în școlile noastre. Starea de fapt a moravurilor din țara noastră pune pe gânduri pe orice bun român.

Vremile și împrejurările în care trăim au nevoie de caractere tari și hotărâte, cari să țină piept oricărei eventualități. Asemenea caractere nu ni le poate da decât instrucția și educația școlară, făcută în spiritul și adevărul religiei ortodoxe.

Dacă deci formarea de caractere morale trebuie să fie urmărită prin școală și dacă dorim în mod sincer îndreptarea atâtor rele din țara aceasta, atunci să croim altă soartă învățământului religios, dându-i locul de cinste și rolul de căpetenie între celelalte obiecte de învățământ, până sus la Universitate. Ceice vor fi chemați să facă această urgentă reformă, vor avea conștiința împăcată că și-au făcut datoria, contribuind la formarea de caractere energice și hotărâte, întărind astfel forțele neamului și asigurându-i viitorul.

Pastorala practică

Misiune... apostolie?...

Dangătul clopotelor vîia într'o stăruitoare chemare.

Părintele Serafim, — trezit ca dintr'o reverie, — puse la o parte revista, pe care o frunzărise și ca de obicei, — plecă să nu fie așteptat.

În fața bisericii copiii alergau cu volubilitate și mândrie de favorea, pe care le-o acordase crâșnicul, dându-le voie să tragă clopotele.

În tinda bisericii aceleași fețe, de totdeauna, — ale femeilor evlavioase, stînd ca niște statui, înclinate în așteptarea timpului de slujbă. În naia bisericii, îch, colo câte un creștin ca presărași la întîmplare.

Ora fixată pentru serviciu bătut... cântăreții se înfilințară cu punctualitate matematică.

— „Doamne strigat-am cătră Tine“... răsună melodios. Sufletele se transpun într'o contemplare mistică. Cel prezent sufletește par'că simte cum, cu fumul de tămăle de-odată, se ridică într'o altă atmosferă. Fericit cu adevărat credinciosul, care poate trăi în poezia acestor rugăciuni și cântări, o înățare spiritală.

Intăriți și printr'o scurtă alocuție a duhovnicului, cântăreții de strane leșiră radioși din biserică, în urma lui Serafim.

*

După o scurtă pauză... în școală cam aceleași fețe sporite însă și cu un număr de credincioși din satul vecin: „Ponoare“. Când intră Serafim, creștinii intonară ca într'un glas:

— Binecuvîntă părinte!

Domnul să vă binecuvinteze! Urmără apoi: rugăciuni... cântări... lecturi... declamări... cuvîntări. Rar văzuse păr. Serafim atâtea suflete extaziate în melodii, isvorite dela bătăerile inimii. Mare e puterea cântării! Cine ascultă dela distanță potrivită isonul acestor cântări, poate retrăi viața de catacombe în gama lor e prezentă mîngălerea, nădejdea, e sufletul, dornic de o lume mai creștinească. E sentimentalismul religios, înăscut, exprimat în poezia cântecelor populare.

Era tîrziu, vremea cinei! Și erau aici mame, așteptate de copiii lor, de bărbații lor; erau bărbați așteptați de soțiile lor; servitorii așteptați de obligațiile lor; erau bătrîni, tineri, copii; toți atît de transpuși, încât nime nu se cîlțea din loc. Nici o urmă de plictiseală, de oboseală. Cele două ore și jumătate, par'că au potențat elanul cântării.

— Ce aluat minunat!... cîtă comoară sufletească se gîndea în sine Serafim.

Trebue numai păstorul artist. Ce fericit și norocos acela, care poate cunoaște și utiliza evanghelic această bogăție a sentimentului curat.

În turla bisericii ceasul bătut șapte și trei sferitură...

Serafim întrebă pe vecinul său:

Mai staț?...

Mal părinte! Așteptăm pe fratele Neta, ostașii lui sunt aici și arată cu mîna spre credincioșii din „Ponoare“. „Fratele Neta“ era preotul din aceea parohie.

Cum, fără nici un aviz? se întrebă în sine Serafim.

Dar nu trecu mult și surprinderea lui se verifică. În mijlocul cântării „Cruce tristă părăsită“ apărură în ușa întredeschisă figura impunătoare a păr. Neta.

Cîntarea se întrerupse brusc.

— Binecuvîntă Părinte!

— Domnul să vă binecuvinteze! Imbrățșările, sărutările frățești, serviră ca un sărbătoreț moment de reconfortare pentru continuarea programului de zi, — improvizat pe loc.

După mai multe cântări, declamări vorbi frumos și părintele Neta. O soră ceti o pericopă dintr'un evanghelist, un frate o interpretă, o fetiță declamă.

După patru ore și jumătate de hrană duhovnicească se rostii rugăciunea improvizată de încheiere.

Cu „binecuvîntă Părinte“ toți făcură zid în jurul părintelui Neta, care împărțea grațios binevoitoare surășuri, mîngăleri, discrete străngerii de mîna, celor ce se îmbulzeau să l aporie:

— Dumnezeu să vă trăiască... că veniți între noi zise o soră.

— Ne arătați lumina... continuă un frate...

— Ne conduceți spre mîntuire...

— Spre hrană sufletească...

— Bunul nostru oftă o bunleuță.

Părintele Serafim rămase singur.

Constrîns de situația creată — precum și de firea sa rezervată, cu predispoziții de introspecțiune, — privea gînditor tabloul și auzia, ca prin vis refrenul:

— Să vă trăiască Dumnezeu... și să mai veniți pe la noi, să ne învățați cântările oastei, că frumos mai cântați!...

— Dar D-voastră — v'am mai spus — aveți preoți, stăruil păr. Neta, cași cum ar fi voit să provoace un răspuns.

— Avem, avem, dar... în loc de răspuns un credincios — sub privirile lui Serafim — schiță, cu umerii, un gest de îndolală.

— N'am ce Vă face dragii mei subliniă, — ca pe o biruință — păr. Neta, imitînd gestul semnificativ al fratelui.

Credincioșii, după ce stabiliră programul pentru săptămîna viitoare, — sub binevoitoarele îndrumări ale păr. Neta, — se strecorară spre ieșire cu salutul obișnuit.

Cel din urmă rămaseră preoții. Se priviră rece.

— Bine, bine frate Neta se poate una ca asta? — se adresă Serafim.

Ce? Ce-e dragă?

— Se poate ca Sfinția Ta, să vii, să dirigezi aici între credincioșii mei, să lai hotărâri cu ei, și toate fără să mă consulți, ba ce e mai mult, nici să mă avizezi măcar?

— Eu dragă am avizat pe fratele Christache. El m'a invitat, pe el l-am anunțat. Eu am venit la ostași.

— Dar parohul nu e nimic într'o parohie?

— Ești paroh, dar nu ești ostaș.

— Dar preoția nu involvă în sine toate drep-
turile și obligațiile asupra parohiei, implicit și asupra
ostașilor, cari sunt credincioșii parohiei?

— Eu am venit invitat de fratele Cristache. Sunt
oaspele lui... fac misiune... fac apostolle.

— Particular poți fi oaspele cui vrei, cui îți con-
vine. Când însă vii să predici, să cânti, să lai hotărâ-
ri, cu credincioșii unei parohii, când faci... „misiuni“...
„apostolie“... nu poți intra între credincioșii din parohie
cu încunjurarea și nesocotirea colegului tău — preotul
— singurul reprezentant de drept și de fapt al paro-
hiei. — În chestiuni de îndrumare pastorală n'ai drept
a intra într'o parohie străină, fără știrea parohului.

— Imi pare rău că fratele meu înțelege greșit
lucrurile. Eu vin să întăresc pe creștinii lui întru
Hristos, viu să-l ajut, viu să-l sprijinesc în munca lui și...

— La acest fel nu poți să-l ajuți: Din a-
ceasta „misiune“, „apostolie“, fratele tău a leșit
scăzut. „Misiunea“, „apostolia“ aceasta a fost, —
dacă tocmai vrei — o verificare publică a slăbi-
ciunii lui.

— N'am intenționat-o.

— E posibil dar așa a leșit. E de apreciat
râvna nobilă. Ceeace se face însă în felul acesta e
un abuz. Dacă vrei să ajuți sincer pe fratele tău,
să-l previi. Prin misiune fă-l pe credincioșii lui să
înțeleagă, că el, colegul tău, este centrul de viață
spirituală în parohia lui, ca reprezentant al lui Hristos.

Ce frumos și edificator era, dacă se începea mi-
siunea cu serviciul vecerniei în sfânta biserică.

— Tot ce spul e fără importanță.

— Nici de cât. Ordinea în parohie este de o
imperioasă necesitate.

Tot ceace am spus este caracteristic pentru
lipsa de coeziune sufletească între preoți; caracte-
ristic pentru spiritul de lășă și falsă demofilie, cu
care adesea se supra lăcează oamenii în fața mulți-
mii; caracteristic pentru misiunile... apostolia..

— Te rog, te rog nu mai continuă... am cre-
zut că voiu avea o zi bună azi și ca surprins în
flagrant păc. Neta se repezi nervos să lasă.

— Nu te grăbi părinte Neta. Știi ce? Ca să ne
lămurim și pe de altă parte fiind și târzlu fil oaspele
meu în seara aceasta.

— Sunt oaspele fratelui Cristache... nu pot...
noapte bună... și păc. Neta leși.

Amurgul înserării învăluia, ca într'un nor stră-
vezlu, convolul de umbre al credincioșilor din pa-
rohia vecină... departe acum în drum spre colina, ce
desparte satul „Ponoare“.

În Seara acelei zile Serafim privind, în fața bi-
sericii, frânturile de nori, — cari se pierdeau, adânc
spre scăpătat, pe pânza nesfârșită a cerului, — avu
senzația vagă a unei lunecări pe muchea unei înăl-
țimi, întinsă în necunoscut... — — — — —
și reflectând asupra celor petrecute peste zi, se în-
treba în sine :

Misiune...? Apostolle...?

1934.

Tie Flaviu.

Maica Domnului și Dumineca.

În Egipt este o fântână, care se numește
până azi fântâna Născătoarei de Dumnezeu,
fiindcă Maica Domnului atunci, când a trebuit
să fugă din fața lui Irod în Egipt, din apa
acestei fântâni a făcut scaldă Fiului Ei Sfânt.

Și deoarece apa acestei fântâni se folose-
ste pentru stropirea grădinilor din apropiere
și de multe ori nu are apă suficientă, pentru
a o spori se folosesc patru boi cari aduc a-
pă din altă parte. Bویل lucră toată săptămâna
cu răbdare și supunere, dar de Sâmbătă sea-
ra până Luni dimineața nu este putere care
să-i facă să-și întrerupă odihna, de par'că ar
ști, că au de a face cu un timp sfânt, care
trebuie să servească și oamenilor și dobitoa-
celor deopotrivă, pentru odihnă și reculegere.

Iată, că animalele necuvântătoare cum știu
să respecte porunca lui Dumnezeu, pe care
oamenii o calcă.

Sfânta zi a Duminecii se folosește pentru
orice vrei, pentru somn, pentru trândăvie și
pentru fel de fel de petreceri și distracții.
Bătrânii și tinerii din ziua de azi fac cauză
comună, când este vorba de desconsiderarea
Duminecii. Dumineca a fost sortită de însuși
Tatăl cel Cereș ca zi de întremare a trupului
și a sufletului obosit în lupta vieții și cu toa-
te acestea oamenii pare că se sinchisesc prea
puțin de orânduiala Dumnezeiască.

Și că Dumnezeu nu lasă nepedepsită căl-
carea înaltei sale porunci se vede din zecile
și miile de întâmplări, din care noi să cităm
o singură întâmplare pentru ilustrarea adevă-
rului, că ziua Domnului trebuie cinstită.

Un fermier foarte bogat din America își
bătea joc mereu de sfințenia zilei de Dum-

ne că spunând, dar dacă nu e păcat să mâncăm Dumineca de ce ar fi păcat să și lucrăm. Chiar o zi de Duminică își alege-se să-și lăfereze recolta de grâu la oraș, dar pe drum s'a făcut un timp groaznic și trăznetele i-au ars toate carele pline și le-a prefăcut în cenușe. Iată ce pălesc cei ce desconsideră Dumineca.

Dar oare fetele noastre ortodoxe cum cinstesc sfânta zi a Domnului? Pe sate în multe locuri în timpul sfintei liturghii fetele își calcă hainele pentru hora de după masă, iar la orașe fetele ori dorm ori fac sport, ori se plictisesc.

Dar și la orașe și la sate majoritatea fetelor noastre și dacă vin la sf. biserică, fac ca aristocratele, cari apar în teatru la finea reprezentației, stau timp puțin și nerăbdătoare la slujbă, crezând că cinci minute la asistarea slujbei divine sunt un timp destul de îndelungat.

Ca să vadă fetele noastre, că nu e bine să nu cerceteze de loc în Dumineci și sărbători sf. biserică sau numai așa de formă să le aducem următorul exemplu. Luați o floare și stropiți-o numai așa cu câți va stropi, cari nu ajung la rădăcină și o țineți la întuneric și numai așa un picuț întoarceți-o către soare și o așezați lărași la întuneric și veți vedea că sârmana floare la care nu-i dăm nici apă nici soare destul, nu va fi nici moartă nici vie. Așa stă lucrul și cu sufletul, căruia îi trebuie slujba întreagă, din care nu poți alege nici o parte la care să asști, fiindcă toate părțile sfintei slujbe sunt deopotrivă de prețioase.

Cum ar putea o fată să spună că iubește pe Dumnezeu din întreg sufletul ei, când vine la biserică numai de formă. Nici durată mai lungă a serviciului divin ortodox nu poate fi o scuză pentru absentarea dela el, fiindcă fiecare cântare, fiecare act își are însemnătatea sa și ori că luminează mintea, ori mișcă inima, ori întărește voința. Pedeeasupra serviciului nostru divin, dacă este mai lung ceva decât serviciul divin al altora, în schimb, este și mai frumos. Dar să punem și întrebarea îndreptățită, ajung cele vre-o câteva minute petrecute în biserică pentru concentrarea sufletului, pentru rugăciunile pe cari trebuie să le rostim, pentru împăcarea cu Dumnezeu, pentru tot ce am făcut peste săptămână. Fiindcă este clar adevărul, ca și lumina soarelui, că oricât am fi de tari la suflet îl pătam săptămâna întreagă cu câte o picătură de invidie, de răutate,

de lăcomie, de ultiarea datoriiilor noastre față de Dumnezeu și de oameni.

Este cert, că echilibrul nostru sufletesc peste săptămână se clatină și chiar Dumineca, ziua Domnului, ne oferă prilejul de a-l readuce la loc. Cine se grăbește să lase din biserică omite să-și îngrijască sufletul așa cum trebuie. Nu mai vorbim de fetele, cari nu văd biserică cu lunile de zile, fiindcă dănele nici odată nu vor avea parte de toată darea ceabună și de tot darul desăvârșit, carele este de sus dela Tine Părintele luminilor.

Am ajuns vremea, când fetele noastre trebuie să se gândească bine ce pierd și ce dobândesc prin neparticiparea la slujbele Dumnezeiești. Că pierd mult fetele, cari urăsc biserică este sigur, fiindcă ele în loc să-și încredințeze viața lor lui Dumnezeu, care este pururea atotputernic, pururea bun, pururea ajutor, își pun toate nădejdiile în oameni cari nu sunt pururea nici buni nici ajutători, nici puternici. Și de dobândit nu dobândesc nimic, fiindcă dintr'o Duminică petrecută în somn sau la sport nu se primește ajutorul și harul lui Dumnezeu. Străbunicele noastre au fost femei rugătoare și cinstitoare de slujbele Dumnezeiești. Clipele lor cele mai frumoase au fost cele petrecute în biserică și este știut, că din sufletele lor apoi a pornit în valuri largi dragostea de biserică în toate părțile neamului nostru.

Dragi fetițe, Maica Domnului și-a petrecut întreaga ei viață în biserică și astfel a ajuns steaua mărilor și a întregului uscat și voi ce credeți, că vă puteți lipsi de binefacerile cercetării sfintei biserici?

Oh, în câte Dumineci nu ați fost la biserică cu toată dragostea inimii voastre, atâtea prilejuri de întărire sufletească ați pierdut și de aiâtea ori v'ați cufundat în duhul lumii acestea, care mai de multe ori nu este nici frumos, nici folositor.

Dacă acum nu vedeți, veți vedea mai târziu, că sfânta zi a Duminicii este un isvor minunat, din care puteți bea puteri întăritoare de trup și suflet.

Maica Domnului vă cheamă pe toate la sf. biserică și voi sunteți datoare să ascultați glasul ei sfânt și bun.

Elena Dr. Cioroianu
protopopeasă.

Cețiți și răspândiți:

»Biserica și Școala«

Munca în slujba altarului

Ziarul „Sanținela” din *Periam* caracterizează activitatea P. S. Sale Episcopului nostru Grigorie în n-rul 19-20 din a. c. în modul următor:

Nici o avere pe lume nu reprezintă o valoare mai reală și mai demnă de preț decât cea care se numește: înțelepciune.

Calitatea ființelor hărăzite cu acest dar, asigură progresul bogat al omenirii în ogorul nestrămătorat al celor mai corecte științe, fie ea de ori ce domeniu.

Cu înțelepciunea unui om, se ridică pe de o parte, prestigiul funcțiunii ce ocupă, iar pe de alta, înșăși personalitatea sa. Și fiindcă năzuința noastră este de a ne adăposti în cea mai curată lumină a adevărului, din care să vorbim, cu toată curățenia cuvintelor noastre, despre o parte din activitatea Prea Sfințel Sale Dr. Grigorie Gh. Comșa Episcopul Aradului, vom face-o cu atât mai mult, cu cât în ziua de 12 Iulie a. c. s'au împlinit nouă ani de zile, dela începutul activității Sale Episcopicești.

Programul de muncă al Prea Sfințel Sale, se caracterizează prin accentuarea vieții religios-morale, adresându-se în cea mai mare parte tineretului înțelegător, pe care înainte de a-l pune în slujba binelui obștesc, crede că este bine, ca alături de educația pur profană, să i se dea în același timp și educație religios-morală, căci numai oamenii se disting în puritatea vieții și a vederilor lor despre viață. „Fiecare individ, când apare pe arena vieții, va trebui să fie un model desăvârșit, așa cum a fost educatorul său” — zice P. S. Sa în opera intitulată „Tineretul României” premelată de Academia Română. Prin urmare tineretului i se cere o pregătire prealabilă, pentru viață. Dar cine sunt educatorii vieții religios-morale? Fără îndolală: preoții. Iar normele de conduită pentru o viață morală cu caracter desăvârșit, și absolut indispensabil unui asemenea educator, ni-le dă Prea Sfințitul nostru într-o lucrare numită: „Aprindeți Darul lui Dumnezeu”

Este de notat, că Prea Sfinția Sa, nu se mârșăiește numai la deșteptarea sentimentului religios-moral, ci găsește impusă și datorința, de a trezi în sufletul tineretului, avântul către deșteptarea sentimentului național.

Model de urmat în privința aceasta, îl avem pe P. S. Sa, pe care-l vedem în fruntea mișcărilor anti-revizioniste, din toate centrele eparhiei noastre.

După cum vedem, puterea de activitate a Prea Sfințitului nostru Episcop, nu se reduce la munca rodnică și nețărânită, adusă pe altarul credinței creștine, ci și la noua putere de muncă, depusă pe altarul Sfințel noastre Patril.

Nu mai acel, care au ce spune, acel, care au destulă putere, și personalitate pot purta cu demnitate lupta dărză ce se îndreaptă către nevoile și frământă-

tările vieții noastre prezente. Cel ce vor face mai târziu istoria vieții științifice a Prea Sfințitului nostru Episcop, vor mărturisii și dâșii despre adevărul, că Prea Sfinția Sa este și făuritorul nouilor drumuri ale conștiinței omeniești, căutând cu însuflețire o orânduire mai sigură, în formarea structurii morale, ce și-a apucat greșit drumul, îndeosebi dela război încoaci. În scopul acesta, obligă în mare măsură preoțimea, ca prin predici duminicale să combată cu energie patimele beției și ale desfrâului. Iar în altă latură, pe cei dezertați dela credința noastră strămoșească, îi cheamă cu cuceroaicie spre a reveni acolo, de unde au plecat, amăgiți de pretinși adepți ai lui Hristos, cari caută a interpreta pe acești dușmani ai Mântuitorului, să se desbina în atâtea și atâtea secte religioase, săpând la temelia bisericii și a neamului nostru. Împotriva orbirii bapțiștilor, s'a scris un număr foarte mare de broșuri, în care cu temelii din Sf. Scriptură, Prea Sfinția Sa îi combate atât de crunt, încât i-a îngrozit.

Despre asemenea bărbați ai bisericii se poate cu drept cuvânt zice că formează Biserica cea vie a Ta, Hristoase Dumnezeu! Totaguri de păstorire acum nouă ani, a însemnat biruință asupra dușmanilor, a însemnat muncă prin cuvânt și faptă, a însemnat sub steagul Sfânt al credinței noastre strămoșești, pentru care Prea Sfinția Sa a jertfit tinerețe, odihnă, muncă și viață. Datorința noastră ce conștiință ne cere, ca în lupta de apărare a turmei lui Hristos, să urmăm întru toate pe arhipăstorul nostru, luptând din rășputeri pentru înflorirea bisericii noastre, păstrându-ne în acest chip necălcăt jurământul sfânt, prin care ne-am obligat solemn, că vom întări temelii credinței noastre creștine, ridicând arma cuvântului, împotriva lupilor sfășietori, cari volesc ca chipul Sfinței Cruci de pe Golgota să-l coboară de pe vârful bisericilor noastre, ca în locul sevel cele bune, să verse veninul amar al satanei. Iată de ce trebuie pusă bază solidă tineretului nostru, care lesne alunecă în ispită. Iată de ce Prea Sfinția Sa, se adresează tocmai tineretului, care trebuie la timp format pentru viață. Iată de ce Prea Sfinția Sa, și-a fixat o atitudine hotărâtă pentru formarea caracterelor tinere, pentru care preconizează totodată, formarea unei solide educații religios-morale. Grija ce Prea Sfinția Sa o are pentru educația tineretului, a făcut ca să la măsuri urgente pentru înmulțirea oarelor de religie în școlile secundare, după cele petrecute la București.

În timpul celor nouă ani, Prea Sfințitul nostru Episcop, și-a împlinit chemarea cu multă conștiințiozitate, încât pentru dieceza Aradului numele Său va fi nemuritor, iar gloria Sa nu va putea fi niciodată sfărâmată, sau micșorată de condela cuiiva. Scrisul Său pe teren bisericesc, este o necesitate a veacului nostru, este busola spre care ochii sufletului privind, nu se vor îneca în patimele vremii, ci trecând prin acea-

stă vale însetată a plângerii, vor sosi la porțile ce i se vor deschide spre mântuire. Șirul episcopilor valoroși din dieceza Aradului s'a început cu Episcopul Dr. Grigorie Gh. Comșa.

Stăpânul nostru Arhiereu, este straja noastră neadormită la granița de Vest, este mândria Bisericii noastre bănățene, în care lumea și noi vedem omul cu vederi largi, volubilitate oratorică, spirit pătrunzător și muncă nesfârșită.

Întru molți ani Stăpâne!

Un jubileu semicentenar la Cernăuți.

Societatea „Academia Ortodoxă” a studenților dela Facultatea de Teologie din Cernăuți și-a serbat în 28 și 29 Maiu, a. c. jubileul semicentenar. Cel peste șasezeci de foști președinți, azi la cele mai înalte posturi ale ierarhiei eclesiale, au venit acolo ca să fie trecuți în revistă, fiecare din ei, fiind un crâmpel de memento, în figura lor reprezentativă. Ochiul tuturor acelor care și-au însălat numele și contribuția, după măsura aptitudinilor lor, în registrele acestei bătrâne societăți, străjuește la popasul acestui praznic întreg și ragul vâpăilor și strigătelor, în care s'a svârcolit instinctul de conservare al ortodoxiei românești acolo, la Cernăuți, dealungul zgomotului străin al veacurilor.

Aproape n'a fost an, din 1884 încoace, în care „Academia Ortodoxă” să nu-și fi desfășurat o amplă activitate, fie în Cernăuți, fie la sate în Bucovina. A înființat un mare număr de biblioteci populare, a editat reviste și calendare din fondurile ei proprii, a distribuit cărți de literatură religioasă și profană, a dat concerte, ședințe festive, externe și mai presus de toate, și-a dus continuu membrii spre o largă autoeducare, nu numai în cele morale, retorice și muzicale, ci chiar la o complectare a unor cunoștințe ce-au scăpat necomplectate de savanții profesori ai Facultății de Teologie de acolo.

Dintre foștii ei președinți amintim pe mitropoliții Dr. Nectarie Cotlarciuc al Bucovinei și Dr. Pimen Georgescu al Moldovei, profesorii din Cernăuți Dr. V. Gheorghiu, Dr. N. Cotos, Dr. D. Spănu, apoi Prof. Dr. Vască Cluj etc., după cari și cel ce scrie aceste rânduri a ajuns să poarte eșarfa prezidențială. Printre foștii ei membrii activi se numără I. P. S. S. Dr. Nicolae Bălan, P. S. S. Dr. Vasile Lăzărescu, P. C. S. Dr. Gh. Ciuhandu, Dr. A. Imbroane, profesorii Dr. D. Stăniloae, Dr. N. Neaga, Dr. Procopovici etc.

Atâtea personalități proeminente ale Bisericii noastre, cari și-au asfaltat sufletul și cunoștințele teologice la Fac. de Teologie din Cernăuți și cari și-au lăsat din îmbelșugatele lor posibilități o reală contribuție la „Academia Ortodoxă”, predau făclia lor

în mâna generațiilor subsecvente, pentruca, luminându-se ele, să lumineze pe acela, spre care îi îndreaptă mistiunea lor.

P. Deheleanu
doctorand în Teologie

Rugăciune.

*Tu, care ești nălțat în sin de Eliseu
O! Malcă Născătoare de noul Dumnezeu!
Privirea ta din slavă asupra mea coboară,
Speranța mea din lume tu n'o lăsa să moară.*

II.

*Renvie'n al meu suflet din mila ta cerească
Speranța dulce, vie, ce pururi să mi zîmbească,
Credința mea slăbită Tu o'ntărește iară,
O! Malcă odorată și pururea Fecioară!*

III.

*R dă-mi iar tinerețoa și iluziile mele,
Când te visam, Regină cu diadem de stele,
Plutind în rat cu înger slăvindu-te de sus
Căci tu ne ai deschis ra'ul prin Fiul Tău Iisus,*

IV.

*Mântuitorul lumii! C'en legi nouă cerești
Ne-a dat zori de'nviere și raturi îngerești...
Auzi-mi rugă'n ceruri, o, Vergură Marie!
Că'n tine am speranța și crezul în veci!*

V.

*În sinul meu sădește iar floarea tinereții
Din pomul pururi verde cu florile vieții,
Să te ador deapururi în cer și pe pământ,
Să afli jericirea amorului cel sfânt!*

Petru Irhașlu.

INFORMAȚIUNI.

Onomastica M. S. Reginei Maria. *Duminecă în 22 Iulie a. c. fiind ziua onomastică a M. S. Reginei Maria, la ora 11, s'a oficiat Tedeum, și în catedrala din Arad, la care au participat autoritățile: bisericesti, civile, militare și truntași vieții noastre publice. Pe piața catedralei a fost plasat un escadron din regimentul 93 cu muzica și drapelul, care la finea serviciului divin a defilat în fața asistenței. Edificiile publice și particulare au fost pavoazate cu drapele naționale.*

Pagina Bisericii Ziarul „Universul”, începând cu ziua de 15 Iulie a. c., deschide săptămânal o pagină

pe seama Bisericii noastre ortodoxe, în care se publică probleme: bisericești, morale, sociale pentru a îndruma neamul românesc pe căi sănătoase. Pagina este redactată de trei preoți vrednici din București.

Protopop sărbătorit. *Preoșimea protopopiatului Jiu, a sărbătorit în 8 Iulie, împlinirea a 50 de ani de viață și 25 de preoșe, a vrednicului protopop Ioan Duma.*

Călugării misionari contra stilștilor. Sf. Mitropolie a Moldovei văzând primejdia ce o fac bisericii călugării caterisți și eșiți din unele mănăstiri pe chestii disciplinare și care astăzi întărită lumea de la țară pe chestia calendarului îndreptat, după ce a făcut dese apeluri către autorități pentru ca acestea să-l trimită la vatra lor de prin sate unde și-au făcut case de rugăciune clandestine; a trimis un număr de 10 călugări mai toți ieromonahi, Protosingheli și Arhimandriți, dintre cei mai activi și mai vrednici, pentru a contrabalansa tendința stilștilor și a adăpa, din adevărata învățătură a bisericii strămoșești, pe credincioșii, cari din simplitate s'ar fi înscris între rândurile călugărilor caterisți și certați cu biserica noastră oficială.

Cărțile imorale puse la index. În ultimul timp D-l Anghelescu actualul Ministru al Instrucțiunii printr-o circulară trimisă tuturor școalelor, interzice citirea cărților cu conținut imoral.

Nr. 4850—1934.

Comunicat.

Se aduce la cunoștința P. C. protopopi și C. preoți adresa On. Minister al Instrucțiunii, al cultelor și Artelor No. 112 376—1934 despre aceea, că „până la noul dispozițiune, salariile pe exercițiile 1934—35 sunt aceleași ca și pe 1933—34.

Statele vor fi înaintate lunar ca și până acum loculul în drept pentru mandatare sau ordonanțare”.

Arad, 21 Iulie 1934.

Consiliul Eparhial ort. rom. Arad.

Nr. 4920—1934.

Comunicat.

Se aduce la cunoștință tuturor credincioșilor din Eparhia Aradului, că la sărbătoarea Sfințel Marii din a. c. (15 Aug.), Prea Sfinția Sa Episcopul Eparhial Dr. Grigorie Gh. Comșa, va sluji și va predica la Sf. Mănăstire H. Bodrog.

Credincioșii din Eparhia noastră sunt invitați să participe în număr cât mai mare la serviciile dumnezeiești ce se vor săvârși la sf. Mănăstire cu ocazia numitei sărbători.

Arad, 24 Iulie 1934.

Consiliul Eparhial ort. rom. Arad.

Nr. 4878—1934.

Ordin circular.

În baza adresei Onor. Minister al Instrucțiunii, al Cultelor și Artelor Nr. 111.723/12.148 din 18 Iulie 1934, dispunem ca în ziua de 15 August a. c. (Sf. Maria) să se ridice parastas în toate bisericile, pentru marinarii cari au căzut pentru Patrie și în războaiele din 1877, 1913 și cel al întregirii neamului.

La caz că vom primi la timp pomelnicul cu numele tuturor marinariilor căzuți, îl vom trimite Cucernicilor preoți spre a-l avea în vedere la pomenire, iar la caz contrar, se va pomeni în general: „Toți marinarii căzuți pentru apărarea Țării și a neamului nostru”.

C. Preoți sunt totodată invitați ca să dea tot concursul autorităților civile și militare, pentruca sărbătorile, ce vor avea loc în acea zi, să se desfășoare într'un cadru mareț.

Arad, 24 Iulie 1934.

Consiliul Eparhial ort. rom. Arad.

No. 4256—1934.

Tuturor protopopilor.

Prea Cucernice Părinte,

Editura „Cartea Românească” a publicat mai recent, în seria de publicații „Cunoștințe folositoare” (No. 11—12), o lucrare a părintelui Ioan Lupaș, prof. universitar, sub titlul „Andrei Șaguna și conducătorii Asociației Transilvane (1861—1922)” și lucrarea aceasta a autorului, cuprinzând 63 pagini cu un preț bagatel de 10 Lei bucata, merită toată atenția și îmbrățișarea din partea bibliotecilor parohiale și a particularilor. De aceea o recomandăm în deobște, vestindu-o protopopilor prin circulară și prin organul eparhial.

Arad, 17 Iulie 1934.

Pentru Prea Sf. Sa Episcopul
Eparhial:

Mihai Păcățlan,
Consilier ref. eparhial.

Mulțumită.

Epitropia parohială ort. rom. împreună cu consiliul parohial din Sinteza-mică] aduc vîile lor mulțumiri Dlui Prefect Dr. Ioan Groza pentru votarea și ordonanțarea ajutorului de 10.000 lei, ajutor pentru renovarea sf. biserici. Pentru gestul frumos veșnic vom fi recunoscători, și vom ruga pe atotputernicul Dumnezeu să-i dăruiască deplină sănătate și bucurie.

Sinteza-mică la 14 Iulie 1934.

*Epitropia parohială
și Consiliul parohial ort. rom*

Licitație minuendă.

Parohia Lunga (Constanța), gara Comloșul-Bănănean, publică licitație verbală, pe ziua de 5 August 1934, ora 13, care se va ține la Casa Corului, pentru furnizarea ușelor, ferestrelor, corului, padimentului și tencuielii interloare, la biserica nou zidită, conform planului și devizului, cari se pot vedea la oficiul parohial.

*Pr. Mitrofan Banciu
paroh, cond. of. parohial.*

Nr. 4571/1934.

Anunț școlar.

Se aduce la cunoștința celor interesați, că petițiile de primire în Academia teologică ort. rom. din Arad, pentru anul școlar 1934/35, sunt a se înainta Consiliului eparhial ort. rom. în Arad, până la 10 Sept. 1934 anexând în original următoarele documente:

1. Diploma de bacalaureat sau de Seminar teologic,
2. Act de botez dela Oficiul parohial, eliberat în timpul cel mai recent,
3. Certificat de moralitate dela oficiul parohial la care aparține petiționarul.
4. Certificat medical prin care să se constate integritatea spirituală și corporală a petiționarului.
5. Certificat dela preotul locului că știe cetii cu litere cirilice și că are aptitudini pentru cântări.
6. Certificat despre situația militară a petiționarului, dacă este înrolat.
7. Obligațiunea din partea părinților, ori a tutorelui, că va plăti regulat cheltuielile de întreținere obligatorii în internat în cursul anilor de studii.
8. Condițiunile de întreținere în internat sunt: 8000 Lei anual, cari se plătesc în 3 rate anticipative, la Cassa Consiliului eparhial și anume:

Lei 3000 la înscriere: Lei 2500 la 1 Ianuarie 1935 și Lei 2500 la 1 Aprilie 1935.

9. Toții studenții sunt obligați a locul în internatul teologic.

10. Nici un student nu poate fi primit în Academia sau la examen, dacă nu este în ordine cu taxele din internat, restante și curente.

La intrarea în internat, fiecare student va aduce cu sine: 6 cămăși, 6 perechi de subpantaloni, 3 cămăși de noapte, 6 perechi de ciorapi, haine de pat (cearșafuri, plapomă, pernă și cuvertură de pat), 3 ștergere, 3 șervete, un păhar, o ceașcă, 3 farfurii, piepteni, săpun, perie de dinți, de haine, de ghete, ace și îmbrăcămintea necesară.

Studenții sunt obligați a-și procura și purta uniforma școlii (haine de culoare neagră, vestă închisă pălărie și pantofi negri).

11. Petițiunile sunt a se timbra legal și a se scrie cu mâna proprie. Cele netimbrate, ori defectuos instruite, se vor retrimiti nerezolvate.

12. Petiționarul să indice domiciliul și poșta ultimă scrisă corect și citeț.

13. Înmatriculările studenților se fac la Rectoratul Academiei, în zilele de 27—30 Septembrie 1934 Cursurile încep la 1 Octombrie 1934.

Cel întârziat dela termenul înmatriculărilor, pot fi înmatriculați și admiși la cursuri numai cu aprobarea Consiliului eparhial.

14. Taxele școlare, ce se plătesc la rectoratul Academiei, sunt de 1100 Lei.

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 27 Iunie 1934.

*Grigorie
Episcop.*

3—3

Parohii vacante.

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial ort. rom. din Arad, Nr. 4240/1934 prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Biserica și Școala” pentru îndeplinirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune pe lângă preotul Cornel Ursuțiu din parohia de clasa I. (primă) Șepreuș.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt următoarele:

1. Sesta parohială de 32 jug. pământ arător,
2. Stolele legale,
3. Birul legal luat în concurs din oficiu.
4. Cănepiște 400 st. p.
5. Intravilan 400 stp.
6. Dreptul de pășune după pământ,

De locuință se va îngriji alesul.

Alesul va servi și va predica regulat în rândul său. Va catehiza la școlile primare din loc, la clasele pentru cari va fi designat. Va plăti impozitele după beneficiul său din parohie.

Reflectanții se vor prezenta în timpul concursului în vre-o Duminică sau sârbătoare spre a se face cunoscuți în cele rituale și oratorie, având avizul prealabil al protopopului tractual.

Cererile de concurs se vor adresa Consiliului parohial din Șepreuș, și se vor înainta oficialului protopopesco ort. rom. din Ineu.

Consiliul parohial ort. rom. din Șepreuș în înțelegere cu *Mihal Cosma* protopop. 2—3